

Danas

•• ČETVRTAK, 19. jul 2012, broj 5407, godina XVI, cena 30 din, 20 den, 1 KM, 0,7 EUR (CG), 5 kuna, 1,2 EUR (GR)

www.danas.rs

U Rezidenciji ambasadora Velike Britanije u Beogradu

THE ROLLING STONES

Promocija knjige

UMETNOST POBUNE

50 GODINA NAJVEĆE GRUPE NA SVETU

Najveća grupa na planeti održala je svoj prvi koncert pre tačno pola veka, 12. jula 1962. godine u londonskom klubu Marki. Bili su plaćeni 20 funti. Stvari su prilično napredovale od tada. Turneje Rolling Stonesa danas su jedan od najvećih poslova na svetu i donose zaradu od po nekoliko stotina miliona dolara.

Ivan Ivačković

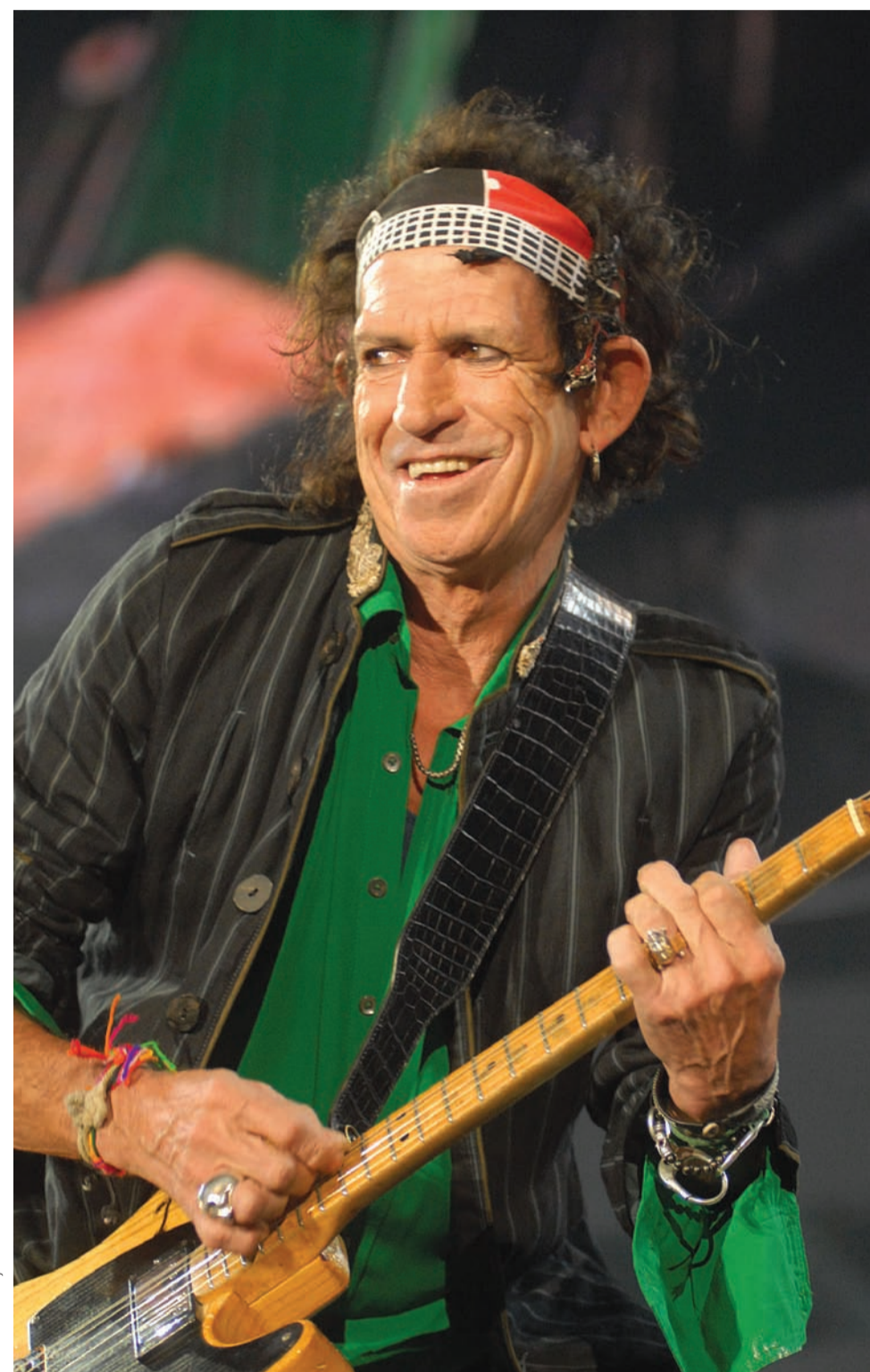
U prijateljstvu Mika Džegera i Kita Richardsa, dva glavna člana Rolling Stonesa, decenijama se mešaju vatra i led, decenijama se smenjuju i prepliću naklonost i odbojnost. Čak i kada su daleko, ova dva čoveka, poznavajući se od ranog detinjstva, bliža su nego što se može i zamisliti. I obrnuto: kada su blizu, čak i kad su fizički jedan pored drugog, beznačajno su udaljeni. Priča o njima jeste priča o beskrajnim svadama i mirenjima, podršci i izdaji, o prijateljstvu u kojem gotovo nikad nije moguće oceniti gde počinje uspon, a završava se pad. Ili obrnuto.

Teško je i zamisliti da na ovoj ili bilo kojoj drugoj planeti postoje dve osobe koje se toliko razli-

kuju kao što je slučaj sa njima. Mik je oportunist, Kit je provokator. Mik pazi na dobru reputaciju, Kit je uništava. Mik nalazi milione dolara od sponzora, Kit javno blati sponzore. Mik se penje na društvenoj lestvici i završava kao plemić, Kit pada sa kokosovog žbuna i završava na operacionom stolu. Mik žudi za priznanjima establišmenta, Kit ih se grozi. Mik decenijama brine o zdravlju, Kit ga razara. Mikovi intervjui su neverovatno dosadni, Kitovi blistaju od humora, inteligencije i zabave. Kit se – ko bi rekao! – seća svega i objavljuje autobiografiju koja postaje bestseler, Mik se ne seća ničega i vraća izdavaču novac, odustajući od autobiografije. Mik je večit napet, Kit je uvek opušten. Mik sebe vidi kao zvezdu, Kit sebe doživljava kao muzičara. Mik godinama farba kosu, Kit je godinama gubi. Mikove prostorije su naglašeno uredne, Kitove su u haosu. Mik voli da

THE ROLLING STONES: ŽIVA ISTORIJA

Posle pomeranja svih granica i ispunjavanja nezamislivih izazova, oni su danas neprikosnoveni vladari svetske muzičke scene i ikona pred kojom se klanja nekoliko generacija

Stonesi su izveli nekoliko vratolomnih promena u muzici i imidžu. Često se previda da je to grupa koja se sa zaprepašujućom veštinom oprobala u gotovo svim žanrovima popularne muzike, od rhythm & bluesa, preko klasičnog rocka ili bluesa, do reggaeja, countryja ili disca. Snimili su čak i jednu sjajnu pesmu koja bi se najpre mogla svrstati u jazz ("Melody" sa albuma Black And Blue). Takode, gotovo je neverovatno sa kakvom lakoćom su uspevali da od svakog trenda, ne samo muzičkog, nego i političkog, društvenog, pa čak i modnog, uzmu onoliko koliko im je trebalo da budu aktuelni i uvek sveži i da se onda odvoje od trenda kao da ga nikad nije ni bilo.

Kroz sve to vodi ih Mik Džeger, čiji je njuh nepogrešiv, a sposobnost manipulacije dostojna divljenja. On je, na primer, tokom šezdesetih bio simbol kontrakulture i one generacije koja je pokušavala da radikalno promeni svet. Nju su čak zvali „Džeger-generacija“, mada sam Džeger nikada nije bio odan ni toj, niti bilo kakvoj drugoj velikoj društvenoj ideji ili pokretu. On je kameleon koji je krajem šezdesetih bio ikona hipi pokreta, svega nekoliko godina kasnije bio je simbol glam rocka, sredinom sedamdesetih je uveliko pripadao svetskoj aristokratiji, ali je već krajem te decenije, sa pesmama kao što je, recimo, „Shattered“, bio veći punker od Džonija Rotena, i tako dalje. To je, nesumnjivo, jedan od najvećih razloga za uspeh i dugotrajnost Rolling Stonesa: pripadajući svima, oni u stvari nikad nisu pripadali nikome, nego su izrasli u kategoriju za sebe. Kroz taj proces, snimili su neke od najpoznatijih pesama i najboljih albuma u kompletnej istoriji rock muzike.

Posle pomeranja svih granica, obaranja svakog rekorda i ispunjavanja nezamislivih izazova, Stonesi danas predstavljaju živu istoriju, neprikosnovene vladare svetske rock scene i ikonu pred kojom se klanja nekoliko generacija. Ostali su otrovni i zanosni u isti mah, nateravši ljude da im se stalno vraćaju, kao neprežaljenoj ljubavi ili neizlečivom

Ne verujem da će se u svetu pojaviti još jedna grupa kao što smo mi, a ako se i pojavi, sigurno neće imati tako dobrog gitaristu kao što sam ja.
Kit Richards, 1978

Novinar: Jesi li bio nedavno na nekoj dobroj žurci?
Roni Vud: Bio sam na proslavi svog pedesetog rođendana. Napravio sam žurku samo za najbliže prijatelje, bilo nas je oko četiri stotine. Dve nedelje po završetku žurke, neki od gostiju su još uvek bili u mojoj kući. (1997)

peva američkom predsedniku u Beloj kući, Kit voli da svira sa domorcima na Jamajci. Mik je muzikar Rolling Stonesa, Kit je njihova duša. Mik je fizika, Kit je hemija. Sami za sebe, što pokazuju i njihove solo karijere, nisu bogzna šta. Zajedno su, uz Lenona i Makartnija, najveći tandem u kompletnej istoriji muzike. Kao što su, uostalom, The Rolling Stones najveća grupa.

Šta ih je dovelo do te pozicije? Odgovor deluje čudno, ali je istinit: Stonesi su postali to što jesu podjednako zahvaljujući svojoj moći i nemoći. Moć je, naravno, ležala u njihovom izuzetnom ta-

lentu, a nemoć se najjasnije pokazivala u tome što nisu uspevali da dovoljno verno kopiraju svoje uzore: Čaka Berija, Bo Didlija ili Madija Votersa. Stonesi nisu bili svesni da su ti pokušaji kopiranja unapred osuđeni na neuspeh: njihovi uzori bili su toliko jaki da, naprosto, nisu mogli biti kopirani, a Mik, Kit i ostali su, s druge strane, bili previše osobeni i talentovani da bi bili nečiji imitatori. Tako se desilo da su Rolling Stonesi, neuspešno pokušavajući da kopiraju svoje heroje, stvorili sopstveni izraz, toliko snažan da je potpuno promenio fizionomiju popularne muzike i dao ključni zamajac onome što je počelo sa Beatlesima.

Tokom šezdesetih, pošto su, dakle, uticaje Bo Didlija, Čaka Berija i ostalih pretopili u sopstvenu

Novinar: Po čemu se vi razlikujete od Beatlesa?
Mik Džeger: Njih je četvorka, a nas je petorica. (1966)

plemenitu leguru čiji sjaj ne tamni do današnjih dana, pošto su doveli puritanski deo javnosti do infarkta i pošto su u isforsiranju, ali delotvornoj utakmici pretekli Beatlese, smatrali su ih grupom koja je venčala raj i pakao. Tokom sedamdesetih, pretvorili su se u decu kapitalizma, ali su još uvek umeli, ne okrećući leđa svojoj prošlosti nego trpeći iz nje ono najbolje, da podmetnu nogu nesnalažljivim kritičarima koji će, nekoliko godina kasnije, crvenog obraza, priznati mnoge greške i zablude. Tokom, i pogotovo krajem osamdesetih, pokazali su da riznica nije ispražnjena, a njihova nesvakidašnja vitalnost omogućila im je da sa namoćnim smeškom odbiju svrstavanje u kategoriju „starih dobrih“ gde su, pod uslovom da su imali sreće, završili njihovi vršnjaci. Uz to su dokazali da rock ne mora biti getoizirani oblik onoga što je idiotski kršteno kao „zabava za mlade“; dali su mu duh i smisao i – održavši sopstvenu nezavisnost – obezbedili sebi pravo da se bave onim što najbolje

znaju. Koliko ima grupa kojima je to uspeo? Neko je lepo primetio: možete ih nabrojati na prste jedne ruke i još će vam dovoljno prstiju ostati u rezervi. Napokon, tokom devedesetih, a i u novom milenijumu, praćeni milionima obožavalaca, popularniji nego ikad, pokazali su kako se može prkositi zakonima prirode.

Nisam ja nikada imao problema sa drogom. Imao sam problema samo sa policijom.
Kit Richards

Kada se pogleda istorija Rolling Stonesa, lako se uočava da slogan „Sve se menja sem kamenja“, svojevremeno često korišćen u tekstovima o njima, jeste šarmantan, ali nije tačan. Pogotovo nije tačan ako govorimo o prvom delu njihove karijere, onom koji se završio kada se završila i sedma decenija prošlog veka. Jer, do kraja sedamdesetih,

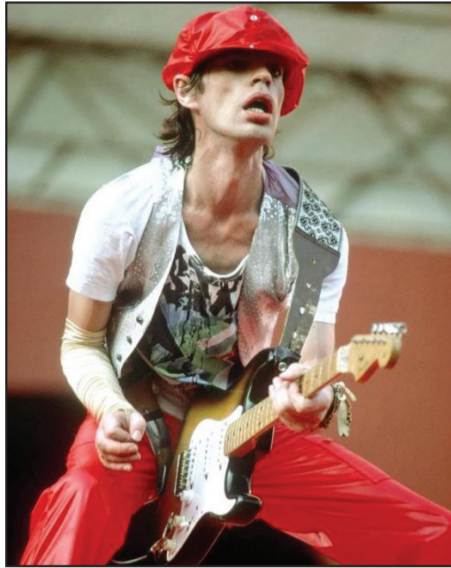

Neuredan? Pa, perem kosu svake nedelje!
Mik Džeger, 1964

poroku. Imajući to u vidu, na pitanje koje se često postavlja – zašto bi ovaj bend, odavno usamljen na vrhu, nahranjen novcem i slavom kao nijedan drugi, išao dalje – najbolje je odgovoriti novim: zašto da ne?

Ipak, koliko god da je vreme na njihovoj strani, jednog dana će i tome doći kraj. A onda? Još jedno često pitanje glasi: da li će se nekad pojaviti još neki bend kao što su Stonesi. Odgovor je, naravno, da neće, ma koliko nam to ponekad bilo teško da priznamo.

Rolling Stonesi se ne mogu ponoviti, jer oni su proizvod vremena i društvenih okolnosti u kojima su nastali. Da bi se još jednom pojavila takva grupa, trebalo bi da se u Engleskoj, sa svim njenim specifičnostima, ponovi sivilo i te-

Ne smatram se muzičarem, jer nikoga ne smatram muzičarem, ako me razumete. Ja sam radnik, i tako pristupam svim svojim zadacima.
Čarli Vots, 1981

žak život kakav je bio posle Drugog svetskog rata i da se potom u narednoj generaciji javi bunt protiv takve svakodnevice, bunt koji će, pod uticajem ambijenta kakav je u Americi nastao dolaskom Kenedija, prerasti u revolt protiv izrazito konzervativnog sistema kao što je oduvek bio britanski. Onda bi trebalo da se taj revolt prenese širom Evrope i, kao neki lep bumerang, u Ameriku, pa da u Americi naraste antiratno raspoloženje nalik na ono s kraja šezdesetih zbog rata u Vijetnamu. Ali, naravno, ništa od toga nije moguće. Amerika je uspela da legalizuje status svetskog policajca, a nastojanja da se svet promeni, ili bar učini podnošljivim mestom za život, spektakularno su, i u krvi, propala baš na koncertu Rolling Stonesa na Altamontu, decembra 1969. godine.

Taj koncert, zamišljen kao vrhunac slavljenja mira, zajedništva i ljubavi, pretvorio se u klani-

cu u kojoj je jedan čovek na užasan način ubijen, a još troje ljudi je u manjim mukama izgubilo život. Posle toga sve se promenilo: generacija koja se borila protiv konzervativnog duha, i koja je šezdesetih u Džegeru prepoznala svog vođu, kada je stekla pravo da glasa, izabrala je naglašeno konzervativne političare kao što su bili Margaret Tačer ili Ronald Regan, a sam Džeger, u zasad poslednjoj reinkarnaciji, druži se sa Bilom Klintonom i peva Baraku Obami.

Odlaskom Rolling Stonesa praktično će otići i rock'n'roll. Kada oni završe karijeru, završiće se i priča o najznačajnijoj umetnosti druge polovine dvadesetog veka. Ta umetnost postojala je još samo u riznici uspomena i kolektivnom, generacijskom sećanju. Jedna epoha biće zatvorena, a mi ćemo morati da naučimo da živimo u drugoj i drugačijoj: onoj u kojoj caruje površnost, u kojoj više ništa nema trajnu vrednost i u kojoj vladaju Ledi Gaga i njoj slični.

Amin!

Novinar: *Kada si izgledao najgluplje u karijeri?*
Kit Ričards: To se može dogoditi svakog trenutka.

EKSKLUZIVNO!!!

U PRODAJI OD 20. JULA!

THE ROLLING STONES UMETNOST POBUNE

Kultna knjiga Ivana Ivačkovića o najvećoj rok grupi na svetu.

Nova, dopunjena i proširena verzija u izdanju Dan Grafa.

NOVI TEKSTOVI I FOTOGRAFIJE NA VIŠE OD 350 STRANA!

**50 GODINA ROLLING STONESA
UČESTVUJTE U PROSLAVI!**

Kompletna karijera Mika Džegera, Kita Ričardsa i ostalih, od prvog koncerta 1962. u Londonu do spektakularnog nastupa u Beogradu 2007. Vrhunska štampa na najfinijem papiru.

PRETPLATITE SE I REZERVISITE SVOJ PRIMERAK NA VREME PO **POVLAŠĆENOJ CENI**

OD **1.200 DINARA**. KNJIGA ĆE PO IZLASKU IZ ŠTAMPE KOŠTATI 1.500 DINARA!

Knjigu možete poručiti putem telefona 011/ 34 41 186 i 011/ 24 36 233 ili putem maila prodaja@danas.rs

